

THE WORLD'S #1 BEST SELLING MYSTERY WRITER
ERLE STANLEY GARDNER
A PERRY MASON MYSTERY

ඉටිපහනේ
අඩිරහස

www.musesbooks.com
The Online Bookstore

පරිවර්තනය
චතුරංග සමරදිවාකර

1

පෙරී මේසන් තම පෞද්ගලික කාර්යාලයේ දොර විවර කර ගෙන ඇතුළු වී එහි කොණක දූවිලි පිසිමින් සිටි තම ලේකම්වරයා වූ ඩෙලා දෙසට මඳ සිනහවක් පෑවේ ය.

“ගුඩ් මෝනිං, බොස්,” ඇ කීවා ය.

මේසන් මහතා නිහඬව ම ඉදිරියට හැරිණ. තම තොප්පිය රාක්කයේ වූ ඇණයක රඳවා, තම මේසය මත පිළිවෙළකට අසුරා එහි වූ ලිපි ගොඩවල් තුන දෙස බැලුවේ ය. එහි වූ පළමු ලිපි ගොඩ උඩ “කියවා බැලිය යුතු එහෙත් පිළිතුරු අනවශ්‍ය” යනුවෙන් ලියූ දැන්වීම් පත්‍රයක් යොදා තිබුණි. “කියවිය යුතු - එහෙත් ඔබගේ අනුදැනුම රහිතව පිළිතුරු සැපයිය හැකි” යනුවෙන් දෙවන ගොනුවේ සඳහන්ව තිබුණි. “ඔබ විසින් කියවා ඔබ විසින් ම පිළිතුරු ලිවිය යුතු” යනුවෙන් සඳහන් ව තිබූ තුන් වන ලිපි ගොනුවෙහි වූයේ ලිපි හයක් පමණ වූ අඩු ගණනකි.

ඩෙලා ස්ට්‍රීට් තම ලේකම් කාමරය තුළට ඇතුළු වූවා ය. එය පෙරී මේසන් ගේ කාමරයට යාබදව පිහිටියේ ය. ඇ තම අත වූ දූවිලි පිසින රෙදි කඩ තම මේසයේ ලාවිචුවක් ඇර එය තුළට දමා, නැවතත් මේසන් ගේ කාමරයට ගොස් කුඩා සටහන් පොතක් හා පැන්සලක් අතට ගෙන, සටහන් පොත ඔඩොක්කුවේ තබාගෙන, ලිවීම සඳහා මේසන් යමක් පවසන තුරු බලා සිටියා ය.

තමාගේ පෞද්ගලික අවධානය අවශ්‍ය වන ලිපි ගොනුව අතට ගත් මේසන් එහි පළමු ලිපිය කියවා බලා, ජනේලය තුළින් පිටත බලා ඒ තුළින් දුටු දක්ෂිණ කැලිෆෝනියානු වලාකුළු රහිත අහස දෙස බලා

එක් වරම “අද සිකුරාදා නේ ද, ඩෙලා?” යි ඇසුවේ ය. ඩෙලා පැන්සල සුදානම් කර ගෙන හිස සැලුවා ය.

“ඔවුන් ඇයි හැම තිස්සේම මිනීමැරීම සඳහා සිකුරාදා තෝරා ගන්නේ?” යි ඔහු එක්වරම ඇසුවේ ය.

“සිකුරාදා ගමනක් යාමට එළියට බැසීමට නුසුදුසු අසුබ දවසක් යැයි මිනිසුන් විශ්වාස කරන නිසා විය යුතුයි,” ඩෙලා කීවා ය.

“හරියට හරි,” මේසන් කීවේ ය. “එය පුදුම සහගත සිරිතක්. ඊළඟ ආත්මයේදිවත් පාරිශුද්ධත්වයට පත් වන්නට අපි මිනීමරුවන්ට අවස්ථාව සලසා දිය යුතුයි.”

“අනික් මිනිස්සු අනික් දිනවල මෙන්ම සිකුරාදාත් මිය යනවා.” ඩෙලා කීවා ය. “ඇයි මිනීමරුවන්ට පමණක් විශේෂත්වයක්?”

මේසන් තම දෙනෙත් ජනේලය වෙතින් ඉවත් කර ඇය දෙස බැලුවේ ය. “ඩෙලා ඔබ ක්‍රමයෙන් යථාවාදියකු බවට පත්වෙමින් සිටිනවා. අපි වක්‍ර මාර්ගයක් භාවිත කොට මෙය මග හැරිය යුතු යැයි ඔබ හිතන්නේ නැද්ද?”

“මම නම් හිත හිතා හිටියේ වක්‍ර මාර්ගයක් භාවිත කොට මේ කාර්යාලය මග හැර යන ක්‍රමයක් ගැනයි.” ඩෙලා හැඟුම්බරව කීවා ය.

මේසන් ඇඟිල්ල දිගු කොට වසන ලද දොරක් පෙන්නුවේ ය. එයට එපිටින් නීති පුස්තකාලයද, පිළිගැනීමේ ශාලාව ද පිහිටියේ ය.

“මේ දොරවල්වලට එපිටින්, ඩෙලා මිනිස්සුන්ගේ කලබල ජීවිතයේ ගුමු ගුමුව දකින්නට පුළුවනි. පිළිගැනීම් ශාලාවේ ඉන්න ගර්ට් සේවා දායකයන්ගේ නම්, ගම් හා රැකියා ආදිය සටහන් කර ගන්නවා. ඒ ළඟ තිබෙන කාමරයේ ජැක්සන් ඉන්නවා. ඔහු ගතානුගතිකත්වයට කෙතරම් නැඹුරු වූ අයෙක් ද යත් ඔහුට අලුත් දෙයක් සිතන්නට නොහැකියි. ඔහු,”

නීති පුස්තකාලය පැත්තේ වූ දොරට යමෙකු තට්ටු කරන හඬක් ඇසුණි.

මේසන් ඩෙලාට මෙසේ කීවේ ය.

“මේ ප්‍රදර්ශන භාණ්ඩය සමඟ ජැක්සන් විය යුතුයි. එන්න!” ජැක්සන් දොර ඇරගෙන ඇතුළට ආවේ ය. ඔහුගේ දේහයේ බර දරා ගත

නොහැකිව මෙන් ඔහු මඳක් ඉදිරියට නැවී සිටියේ ය. ඔහුගේ මුහුණ සිහින් හා තියුණු විය. දැඩි අවධානයෙන් පසු වන බව ඒ තුළින් දිස් විය. ඔහුට දිගු නැහැයක් තිබූ අතර මුඛය දෙපසට වක ගැසී තිබුණි. නළලන රැළි ගැසී නොතිබිණි. ඔහු කෙරෙන් විද්‍යාමාන වූයේ ශාන්ත බවකි. ඔහු නීතිය ඉතා හොඳින් දැන හුන්නේ ය. එයින් ඔහුට යම් ගාම්භීරත්වයක් ආරූඪ විය. සියල්ලක්ම නීතියට අනුව සිදු විය යුතු බව ඔහු තරයේ විශ්වාස කළේ ය.

ඔහුගේ සම්පූර්ණ අවධානයම තමා කල්පනා කරමින් සිටි නීතිමය ගැටලුව දෙසට යොමු වී තිබිණි. ඒ නිසා ඔහුට “සුබ උදෑසනක්!” යැයි කීමට අමතක විය. “මට ඉතා සංකීර්ණ ප්‍රශ්නයක් ලැබී තිබෙන්නේ. මට මෙහි ඉදිරියට යාමට හැකි දැයි මට තේරෙන්නේ නැහැ. ස්කිනර් වතු යායේ කරාකුල් සමාගමට අයත් විශාල ලොරියක් එම සමාගමේ ලොම් ගන්නා බැටළුවන් ප්‍රවාහනය කරමින් තිබිය දී, එක් වරම නැවැත්තුවා. රියදුරා ඒ ගැන පූර්ව සංඥාවක් ලබා දීමට අපොහොසත් වුණා. ඒ පසු පසින් කාරයක් පදවමින් සිටි ආතර් බික්ලර් රථය පාලනය කර ගත නොහැකිව ඉදිරියට ගොස් ලොරියේ හැපී විශාල හානියක් කර ගත්තා. ඔහු මේ පිළිබඳව අපගෙන් නීතිමය සහාය පතනවා.”

“ඔවුන් සමඟ කාරයේ තව කවුරුන් හෝ හිටිය ද?”

“ඔව්, ඔහුගේ බිරිඳ, සේරා බික්ලර්.”

මේසන් දත් පෙන්නා සිනාසෙමින් මෙසේ කීවේය. “දැන් ලොරි රථ රියදුරා අනිවාර්යයෙන්ම මෙසේ කියා දිවුරනවා ඇති. මම නැවැත්වීමට පෙර සංඥා කළා. නවත්තන්න යන බව දැන්වුවා. පසුපස බලන පැති කණ්ණාඩියෙන් කාරය වේගයෙන් එනවා මං දැක්කා. මනුස්සයා ගැන එක්ක ලොකු කථාවකයි හිටියේ. ඔහු පාර දිගා නිකමටවත් ඇහැක් ඇරල බැලුවේ නෑ. ඒ නිසා මං තුන් පාරක් හෝන් කළා. පිස්සුවෙන් වගේ අත වැනුවා. පසුපස ලයිට් දෙකුත් වරක් නිවා පත්තු කළා. කාර් රියදුරාගේ අවධානය අන්තිම මොහොතේ හෝ ලබා ගැනීමට නොකළ දෙයක් නෑ.”

ජැක්සන් මෙයට සිනා සෙන්නට සිතුවේ නැත. ඔහු තම උපැස් යුවළ තුළින් තම සටහන් දෙස බලා සිටියේ බකමුණෙකු පරිද්දෙනි. “නෑ කාරය ඉතා වේගයෙන් ලොරිය දෙසට එනු තමන් දුටු බව ලොරි රථ රියදුරා කියනවා. ඒත් කාරයේ වේගය අඩු කර ගැනීමට උත්සාහ

කර නැහැ. ඒ නිසා ලොරිය පිටුපස ගැටුණා. කාරය තුළ වූ පුද්ගලයා පාර දිහා බලා නොසිටි බව ඔහු කියන්නේ නැහැ.”

මේසන් ඩෙලා දෙස බලා ඇසක් ඉඟි මැරුවේ ය.

“අනිවාර්යයෙන්ම පළපුරුද්ද අඩු ලොරි රථ රියදුරෙක් විය යුතුයි.”

“ඊට පස්සෙ සිදු වුනේ අරුම පුදුම දෙයක්.” ජැක්සන් කියන්නට විය. “ආතර් බික්ලර් කාරයෙන් එළියට බැස්සා, සුපුරුදු පරිදි එකිනෙකාට චෝදනා කර ගත්තා. ඉන්පසු ආතර් බික්ලර් තම සාක්කුවෙන් කුඩා සටහන් පොතක් අරන් ලොරියේ සඳහන් ව තිබූ නම ලියා ගත්තා. ‘ස්කිනර් වතු යායේ කරාකුල් සමාගම.’ කිසිවෙක් විරෝධය පෑවේ නැහැ.”

“එහෙම කරන්න ඕනෑ කමක් නෑ නෙ,” මේසන් කීවේ ය. ජැක්සන් කල්පනාවෙන් බරව ඇස්පිය හෙළුවේ ය. ඉන්පසු ඔහු මෙසේ කියන්නට වූයේ ය.

“ඒක තමා ඕකෙ තියන අමුතූම කොටස. බික්ලර් මහත්මයා ලොරියෙ පිටුපසට ගිහින් එහි නොමීබරේ ලියා ගත්තා. එතකොටම ලොරි රථ රියදුරා වහාම ඇවිත් “හරි නෑ, හරි නෑ, වැඩේ කැතයි!” කියා පැන්සලයි සටහන් පොතයි දෙකම උදුරලා අරන් තමන්ගේ සාක්කුවේ දමා ගත්තා. ඉන්පසු ලොරිය ස්ටාට් කරගෙන වේගයෙන් එතැනින් පැන ගියා.”

“කාට හරි තුවාල මොකක් හෙම තියෙනවා ද?” මේසන් ඇසීය.

“බික්ලර් මහත්මිය ස්නායු කම්පනයෙන් පෙළෙනවා.”

“ස්කිනර් වතු යායේ කරාකුල් කොම්පැනියට අදාළ ටෙලිෆෝන් නොමීබරයක් හෙම නාමාවලියේ තිබෙනවා ද?”

“නැහැ. අනික් එක ඔවුන් තම සමාගම සත්‍ය නමින් හෝ ව්‍යාප්තමය නමකින් හෝ ලියාපදිංචි කරලත් නැහැ.”

“හරි,” මේසන් කීවේ ය. “පෝල් ඩ්‍රේක්ට් වැඩේ භාර දෙන්න. ඒ ප්‍රදේශයේ බැටළුවන් විකුණන ස්ථාන බොහොම අඩුයි. ඩ්‍රේක්ට් කියන්න ඒ තැන්වලට ගිහින් ළඟදි බැටළු වෙළෙඳාමක් සිදු වුණු අවස්ථා එහෙම තියනවාදැයි හොයා බලන්න කියා. මේ කොම්පැනිය ගැන ඔවුන් යමක් දන්නේ දැයි විමසා බලන්නත් උපදෙස් දෙන්න. ඔවුන් ගැන තොරතුරක් ලබා ගැනීම එතරම් අපහසු වෙන එකක් නැහැ.”

“මේක සාමාන්‍ය හදිසි අනතුරක් වගේ නෙවෙයි.” ජැක්සන් පෙන්වා දුන්නේ ය. “අනතුරක් වළක්වා නොගැනීමේ වෝදනාව යටතේ අපේ සේවා දායකයා වරද කරල වන්නට ඉඩ තිබෙනවා. ඒ නිසා මට මේ ගැන සැකයි.”

“එහෙම හිතන්න එපා.” මේසන් කීවේය. “සැක සහිත නීතිඥයකුට කිසිවක් ජය ගන්නට බැහැ. පොඩි හරි වාන්ස් එකක් බලලා එයින් ප්‍රයෝජන ගන්නට උත්සාහ කළ යුතුයි.”

“හරි, ඔවුන් අත්තිකාරම් මුදලක් බදින්නයි යන්නේ. අවදානමක් ගැනීමට කලින් ඔබගෙන් උපදෙස් පැතු වේ ඒ නිසයි.”

“ඒක ගන්න,” මේසන් කීවේ ය.

ජැක්සන් දොර වසා පිටව ගියේ ය. මේසන් ඩෙලා දෙස බලා ඇසක් ඉඟි මැරුවේය. “ජැක්සන් ටිකක් ගතානුගතික පුද්ගලයෙක්.” “ඔක්කොම නීතිඥයන් එහෙම තමා,” යි ඩෙලා කීවේ මදක් ලැජ්ජාශීලීව ය. මේසන් දෙබැම ඉස්සුවේය. “ඒත් කලබලකාරී නීතිඥයන් හැම විටම හයානකයි.”

“ගැටලුව කියන්නේ,” මේසන් කියන්නට පටන් ගත්තේ ය. “ඕනෑවට වඩා පරීක්ෂාකාරී නීතිඥයන්ගේ ජීවිතය මෙලෝ රහක් නෑ. උදාහරණයක් විදියට ජැක්සන්ගේ ජීවිතය ගනිමු. ඔහුගේ ඔළුව පිරි තිබෙන්නේ මොනවයින්ද? සැකයෙන්, පාපොච්චාරණයෙන් හා අභියෝගය භාර නොගෙන මග හැර යෑමෙන්. පෙර සුදානමක් නැතිව යමක් භාර ගන්නට ලැස්ති නෑ. ප්‍රශ්නයට මුහුණ නොදී මග හැර යෑම ඊට වඩා හොඳයි කියා සිතනවා. සියලු බාධක මග හැරී යන තුරු ඔහු සැහීමට පත් වන්නේ නෑ. ඔහු විවාහ වූයේ වැන්දඹුවක් සමඟයි. ඒ මොකද? අලුතින් ගැහැනියක් සමඟ එකතු වන්නට පුළුවන් බවට ඔහු තුළ විශ්වාසයක් නොතිබීම. පූර්වාදර්ශයක් නැතිව වැඩේට බහින්න තියෙන බය තමයි මේකට හේතුව.”

මේසන් ගේ දුරකථනය එක වරම නාද වන්නට විය. මේසන් හිසින් ඩෙලාට සංඥා කළේය. ඇ ඊට පිළිතුරු දුන්නාය. ඉන්පසු ඇ මේසන් දෙසට හැරී, “ස්ටික්ලැන්, ක්‍රෝ හෝ රෝස් සමාගමේ ස්ටික්ලැන් මහතාට ඔබට කතා කරන්නට ඕනෑ බව ගර්ට් කියනවා. ඔබ සමඟ පෞද්ගලික ව කතා කිරීමට ඔහුට ඕනෑ වෙලා.”

මේසන් දුරකථනයේ රිසිවරය අතට ගත්තේ ය. “ගර්ට්ට කියන්න ලයිනිඵක දාන්න කියල, හලෝ.”

“සී.වී. ස්ටික්ලැන්. ස්ටික්ලැන්, ක්‍රෝ හා රෝස් සමාගමේ.”

“ඔව්, ස්ටික්ලැන් මහත්මයා.”

“ඔබ ආතර් බ්‍රික්ලර් නැමැති සේවා දායකයකු වෙනුවෙන් පෙනී සිටිනවා ද? රිය අනතුරක් සම්බන්ධයෙන්?”

“ඔව්.”

“හර්, ස්ටික්ලැන් කීවේ ය. “මේ වැඩේ මෙතනින්ම බේරුමක් කරලා දාන්නයි ඕනෑ. මොකක්ද කෙරෙන්න ඕනෑ.”

“මට කියක් ගෙවන්න සූදානම් ද?”

ස්ටික්ලැන් ගේ ස්වරය වඩාත් පරීක්ෂාකාරී විය. “වැඩේ මුළුමනින්ම ඉවරයක් කරල දාන්න අපි දෙන්නම් ඩොලර් තුන්සියක්.”

“ඔබ ස්කිනර් වතු යායේ කරාකුල් කොම්පැනියේ නියෝජිතයෙක් ද?”

“ඔව්.”

“මම තව ටිකකින් ගන්නම්.”

“හැකි තරම් ඉක්මනින් කථා කරන්න.” ස්ටික්ලැන් කීවේය.

“මේක පුළුවන් තරම් ඉක්මනට අහවර කරල දමන්න ඕනෑ.” මේසන් රිසිවරය ටෙලිෆෝනය මත වහා තැබුවේ ය. ඉන්පසු ඩෙලා දෙස බලා දත් පෙන්නා සිනාසුණේ ය. “වැඩේ හොඳ අතට හැරෙන්නයි යන්නේ. ජැක්සන්ට ඉක්මනට එන්න කියන්න.”

ඉන් මඳකට පසු ඩෙලා නැවත පැමිණියා ය. ඇය පිටුපසින් ජැක්සන් ආවේ ය.

“බ්‍රික්ලර් යුවළ තාමත් කාර්යාලයේ ඉන්නවා ද?” මේසන් ඇසීය.

“ඔව්.”

“වැඩේ සම්පූර්ණයෙන්ම අහවර කරල දාන්න කියක් ඕනෙද?”

“මම ඒ ගැන සාකච්ඡා කළේ නැහැ. කාරය හදා ගන්න ඩොලර් 250ක් විතර යයි. කියනවා.”

“ඇත්තටම අලාභය කොච්චර ද?”

“මි...,” ජැක්සන් සැකයෙන් පිළිතුරු දුන්නේ ය. “අමතර කොටස් හොයා ගන්න පුළුවන් වුණොත් ඒක එතරම් ලොකු හානියක් නොවෙයි... ඔහුට ඕනෑ ඩොලර් 250යි.”

“බික්ලර් මහත්මියගේ ස්නායු කම්පනයට ප්‍රතිකාර කිරීමට කොච්චරක් යයිද?”

“ඩොලර් 500ක් විතර ගනියි. ඇය කියනවා.”

“ඔක්කොම ඩොලර් 750යි?”

“අනිවාර්යයෙන්ම පන්සියකින් උනත් ශේෂ් කර ගන්න පුළුවන් වෙයි.”

“ගිහිල්ලා අහල බලන්න,” මේසන් කීවේ ය. “ඩොලර් 500ක් ප්‍රමාණවත් දැයි අහල බලන්න.”

ජැක්සන් එළියට ගොස් ආපසු ආවේ ය. “ඔව් ඒ මුදල ප්‍රමාණවත්,” ඔහු කීවේ ය.

මේසන්ගේ දෙනෙත් දිදුලන්නට විය. ඔහු රිසිවරය අතට අරගෙන ගර්ට් හට මෙසේ කීවේ ය. “සී.වී. ස්ටික්ලෑන්ට අරන් දෙන්න.”

මද වේලාවකින් ස්ටික්ලෑන් අල්ලා ගැනීමට පුළුවන් විය. මේසන් රිසිවරයට මෙසේ කියන්නට විය. “මං හිතුවාට වඩා තත්වය බරපතළයි... හානියක් පමණක් නොවෙයි, බික්ලර් මහත්මිය ස්නායු කම්පනයකින් පවා...”

“කොච්චර ඕනෑද?” ස්ටික්ලෑන් බාධා කළේ ය.

“අනික් අතට,” මේසන් කියාගෙන යන්නට විය. “මගේ සේවා දායකයාගේ අයිතිවාසිකම් අධික ලෙස උල්ලංඝනය වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා...”

“කියක් ඕනෑ ද?”

“ඩොලර් 2500ක්.”

“මොකක්!” ස්ටික්ලෑන් කෑ ගැසුවේ ය.

“මා කියපු දේ ඔබට ඇසුණා නොවෙද?” මේසන් කීවේ ය.

“ඊළඟ පාර මට කරදර කරන්න එපා.”

“ඒක මහ පුදුම කතාවක් නෙ. හරිම අයුක්ති සහගතයි.”

“හරි,” මේසන් කීවේ ය. “ඔබට ඕනෑ දෙයක් කර ගන්න.”

ඉක්බිති ඔහු රිසිවරය වහා දුරකථනය මත තැබුවේ ය. ජැක්සන් ගේ දෙනෙන් විශාල විය. “මොකද ඔහු කියන්නේ?”

මේසන් තම අත් ඔරලෝසුව මේසය මත තැබුවේ ය.

“අපි ඔහුට මිනිත්තු 5ක් දෙමු. ඒ අතරතුර ඔහු තමන්ගේ සේවා ආයතනයක් සමග කතා බහ කර අපිට පණිවිඩයක් දෙයි.”

“මේ සිද්ධිය අපි අතේ පවතින එකක් බව ඔහුගේ නීතිඥයින් දැන ගත්තේ කෙසේ ද?”

“ඔවුන් බික්ලර්ව සොයා ගැනීමට උත්සාහ කරන්නට ඇති. ඔහු නීතිඥ කාර්යාලයකට ගිය බව දැනගෙන ඒ පිළිබඳව හොයලා බලන්න ඇති. මේ ප්‍රශ්න ඉවරයක් කරලා දාන්න ඔවුන්ට පුදුම හදිස්සියක් තියෙන්නේ. ඒ ඇයි?”

මේසන් තම අත් ඔරලෝසුවේ මිනිත්තු කටුව දෙස බැලුවේ ය. එවිටම දුරකථනය නාද විය.

“මිනිත්තු දෙකයි තත්පර දහයයි,” මේසන් සතුටින් කීවේ ය. ඉන්පසු ඔහු රිසිවරය අතට ගත්තේ ය.

“මේසන් මහත්මයා,” ස්ටීක්ලෑන් කීවේ ය. ඔහු ඉතා කලබලයට පත්ව සිටි බවක් කටහඬින් පැහැදිලි විය. “අපි අපේ සේවාදායකයින් සමග කතා කළා. ඔවුන් කියන්නේ ඒ මුදල කිසිසේත්ම සාධාරණ නැති බවයි.”

“හරි,” මේසන් උනන්දුවෙන් කීවේ ය. “අපි නඩු කියල බලමු ජූරිය කියන්නේ මොකක්ද කියලා බලන්න. අපි...”

“ඒත්, මගේ සේවාදායකයින් කියනවා,” ස්ටීක්ලෑන් ඉක්මනින් බාධා කරමින් කීවේ ය. “සම්පූර්ණයෙන්ම පැමිණිල්ල ඉල්ලා අස් කර ගැනීමට ඩොලර් 1250ක් දීමට කැමති බව.”

“කොහොමටවත්ම බැහැ.” මේසන් කීවේ ය.

“මේ බලන්න,” ස්ටීක්ලෑන් ආයාචනා කළේ ය. “මේ වගකීම සම්පූර්ණයෙන්ම මම අරගෙන තවත් ඩොලර් 250ක් එකතු කොට ඩොලර්

1500ක් දෙනනම්. පැමිණිල්ල සම්පූර්ණයෙන්ම ඉල්ලා අස් කර ගන්නවානම්.”

“බික්ලර් මහත්මිය තද බල ස්නායු කම්පනයකින් පෙළෙනවා.” මේසන් කීවේ ය.

“ඒත් මේ මුදලින් ඇට ප්‍රතිකාර ගන්න පුළුවන් වෙව්,” ස්ටික්ලෑන් උපහාසාත්මකව කීවේ ය.

“එහෙම කරා කිරීම මාගේ සේවාදායකයන්ට කරන අසාධාරණයක්.” මේසන් අවලාද නැගුවේ ය. “අපි මෙහෙම කරමු, ස්ටික්ලෑන් දෙපැත්තටම සාධාරණයක් වෙන විදිහට ඩොලර් 2000කට තනා කරමු. ඔබ කොපමණ වෙලාවකින් මට පණිවිඩයක් දෙනවද?”

“තත්පරයක් දෙන්න.” ස්ටික්ලෑන් කීවේ ය. “පොඩ්ඩක් ඔහොම ඉන්න.”

ඔහු කිසිවකු සමඟ පහත් හඬින් කොඳුරනු මේසන්ට ඇසුණේ ය. ඉන්පසු ස්ටික්ලෑන් නැවතත් දුරකථනය සමඟ සම්බන්ධ විය. “හරි මේසන් මහත්මයා. තවත් පැය භාගයක් ගත වන්නට මත්තෙන් අපගෙන් චෙක්පතක් ගත් පුද්ගලයෙක් ඔබ හමු වන්නට ඔබේ කාර්යාලයට එයි. ඔබගේ සේවා දායකයින් එහි රඳවා ගන්න. කරුණාකරලා, ඔවුන් ගිවිසුම් පත්‍රයට අත්සන් කළ යුතුයි. බෙරුම් කිරීමේ ගිවිසුම නොතාරිස් වරයකු ඉදිරිපිට අත්සන් කළ යුතුයි.”

මේසන් ටෙලිෆෝනය මත රිසිවරය තැන්පත් කළේ ය. ඔහු ජැක්සන් දෙස බලා දත් පෙන්නා සිනාසුනේය. “මේ කටයුත්ත මගේ හෘද සාක්ෂියට මහා බරක්. එහෙත් වෙන මොනව කරන්නද?” ජැක්සන්ගේ නළලත ෫ ලි ගැන්වී තිබිණි. “ඔබ එය කළේ කෙසේ දැයි මට හිතා ගත්තත් බැහැ. මම වැඩේ කළා නම් ඩොලර් 500 ට උඩ යන්නේ නැහැ.” ඔහු මුහුණ ඇඹුල් කරගෙන කීවේය. “මේ මිනිත්තු දෙක මට කවදාවත් අමතක නොවන මිනිත්තු දෙකක්.”

“පොඩ්ඩක් ඔහොම ඉන්න ජැක්සන්. මේ ළඟදී ස්කිනර් වතු යායට සම්බන්ධ කිසිවක් සිදු වුණා ද? මේ ප්‍රදේශය සම්බන්ධ කිසියම් දෙයකට අපි මැදිහත් වුණා ද?” ජැක්සන් හිස දෙපසට සැලුවේ ය. ඉන්පසු එක්වරම ඔහුට යමක් මතක් විය. “ඇයි? අර කිංමන් සිද්ධිය.”

“ඒ මොකක්ද ඒ ?” මේසන් ඇසුවේ ය.

“ඇයි මතක නැද්ද, ඇඩලයිඩ් කිංමන් මහත්මිය ගෙන් අපට ලිපියක් ලැබුණා. මා එය ඔබට දුන්නා. ඔප්පුව අනුව ඉඩමක අයිතිය ඇති බව මා ඇයට පැහැදිලි කර දුන්නා. එහෙත් නඩුව ඉදිරියට ගෙන යාමට ඇය සතුව ප්‍රමාණවත් තරම් මුදල් තිබුණේ නැහැ. ඒ නිසා නඩුව අතරමග නවතා දමන්නට සිදු වුණා.”

“මට ඒ ගැන තවත් විස්තර කියන්න.” මේසන් කීවේ ය.

ජැක්සන් ගාම්හිර ලෙස තම උගුර පැදුවේ ය. තම නීතිමය ප්‍රකාශ සියල්ලටම පෙර එසේ කිරීම ඔහුගේ සිරිත විය. “ඇඩලයිඩ් කිංමන් නැමැත්තියට ස්කිනර් වතු යායේ පිහිටි ඉඩමක් සඳහා හිමිකමක් තිබුණා. එය කඳු සහිත ප්‍රදේශයක්. ඉඩමේ ප්‍රමාණය අක්කර 8ක්. ඇය භුක්ත පැලර්මෝ නැමැති ගොපල්ලෙකු සමග කොන්තරාත් ගිවිසුමක් අත්සන් කළා. එම කොන්තරාත් මුදල මට මතක හැටියට ඩොලර් 500ක් පමණ. ඉඩම එතරම් වටිනා කියන එකක් නොවෙයි. අක්කර කිහිපයක තණකොළ වැවී තිබුණු නිසා බැටළුවන්ට තණ කැවීමට සුදුසු වුණා. පැලර්මෝ කොන්ත්‍රාත් මුදල ගෙව්වේ නැහැ. ඇය ආර්ථික අතින් දුෂ්කර අඩියක සිටින බව පැලර්මෝ දැන සිටියා. ඔහු මුදල නොගෙවා ඉඩමට අයිතිවාසිකම් කියන්නට උත්සාහ කළා. ඔහු අවුරුදු ගණනක සිට එම ඉඩමේ ජීවත් වුණා. එම කාලය සඳහා ඔහු බදු ගෙවා තිබුණා. එම ඉඩම තමාගේ බුක්තියට සරි වී ඇති බවත් ඔහු කියන්නට පටන් ගත්තා. ඔහු නූල් සුත්තරකාර, ලෝක කපටියෙක්. කල දුටුකල වළ ඉහ ගන්නට ඔහු උත්සාහ කළා.”

“ඇඩලයිඩ් මහත්මිය නඩුව ඉදිරියට ගෙන ගියේ නැහැ?” මේසන් ඇසීය.

“නැ. ඒ අතර ඇය රිය අනතුරකට ලක් වුණා. ඇගේ කකුල කැඩුණා. ඇ දැන් සැන් භ්‍රැන්සිස්කෝ හි රෝහලක නේවාසිකව ප්‍රතිකාර ගන්නවා. ඇගේ වයස 65ක්. හරිම දුප්පත්. මේ තත්වය යටතේ නඩුව ඉදිරියට ගෙන යෑමට බැරි බව ඇයට අවබෝධ වුණා.”

“වාඩ් වෙන්න ජැක්සන්. අපි මේ ගැන ටිකක් කල්පනා කරල බලමු.” මේසන් කීවේ ය.

ජැක්සන් මේසන් ඉදිරිපිට වාඩි වූයේ ය.

“ඔබ හිතන්නේ මේ ප්‍රශ්නය මේ තරම් ඉක්මනට නිරාකරණය කර ගැනීමට ඔවුන් මේ වෙලාවේ දැගලුවේ ඇයි?”

“ලොරි රියදුරා බික්ලර් මහත්මයාගේ පොතයි, පැන්සලයි පැහැරගෙන බොහොම අමුතු විදියට පැන ගිහිනි. මේ නිසා උසාවි යන්න සිදුවෙතැයි ඔවුන් බය වෙන්න ඇති.” මේසන් තම හිස සැලුවේ ය. “ඔන්න රිය අනතුරක් සිදු වුණා.” ඔහු කීවේ ය. “ඒ ගැන වාර්තා වුණා. එහෙත් උදෑසන 10.00 වන තෙක් ඒ ගැන කිසිදු භාවක් හුවක් නෑ. ඒ ගැන හොඳට කල්පනා කර බලන්න ජැක්සන්. දහයෙන් පසු තමයි මේ සියල්ලම සිදු වන්නේ.”

“ඒකෙ මොකක්ද තිබෙන වැදගත් කම?” ජැක්සන් ඇසුවේ ය.

“එය අප කල්පනා කළ යුතු තැනක්. උදෑසන දහයේ තිබෙන වැදගත් කම කුමක් ද?” මේසන් ඇසුවේ ය.

“ඒ වෙලාවට තමයි බැංකු වැඩ පටන් ගන්නේ,” ඩෙලා අදහසක් පළ කළා ය.

“ඒ වෙලාවට තමයි ලොකු ලොක්කන් සමාගමේ වැඩට එන්නේ.” මේසන් කීවේ ය. “අපි මෙහෙම හිතමු. මේ රිය අනතුර ගැන සවිස්තරව වාර්තාව කාර්යාල කාර්ය සහායකයෙකු විසින්, ලොක්කකුගේ මේසය මත තබනවා. ලොකු ලොක්කා උදේ දහයට ඇවිත් ඒක දකිනවා. ඔහු බික්ලර් පිළිබඳ සොයා ගෙන ඒමට සහායකයකු පිටත් කරනවා. බික්ලර් නීතිඥයකු ළඟට ගොස් ඇති බව සේවකයා දැන ගන්නවා. ලොක්කා ඉන්පසු අදාළ නීතිඥයා සොයා ගන්නවා. ඉන්පසු ප්‍රශ්නය එතනින්ම ඉවරයක් කර ගැනීමට උත්සාහ කරනවා. ඒකට යන වියදම කුමක් වුවත් ඔහු ඒ පිළිබඳව සලකන්නේ නැහැ. ඇයි?”

ජැක්සන් හිස සැලීය. “මට ඒක තේරෙන්නේ නැහැ.”

මේසන් මෙසේ කියන්නට විය. “මම හිතන්නේ මට ඒක තේරෙනවා. ඩෙලා, ඩ්‍රෙක් රහස් පරීක්ෂක ඒජන්සියේ පෝල් ඩ්‍රෙක්ට කෝල් එකක් ගන්න. ස්කිනර් වතු යායේ කරාකුල් කොම්පැනිය ගැන තොරතුරු හොයන්නැයි ඔහුට පවසන්න. කරාකුල් සමාගමට ලොම් බැටළුවන් සපයන අය ගැන තොරතුරු සොයන්නැයි පවරන්න. පසුගිය වකවානුවේ සිදුවුණු ගනුදෙනු ගැනත් තොරතුරු අවශ්‍යයි. කොටින්ම කිව්වොත් කරාකුල් කොම්පැනිය ගැන සියලුම තොරතුරු සොයා බලන්නැයි පවසන්න. අනිත් කරුණ, ඔවුන් බික්ලර් සමඟ ගිවිසුම අත්සන් කරන්නට යන වෙලාවේ, බික්ලර්ගේ සටහන් පොත නැවත ගන්නට

උත්සාහ කරන්න. ඒ ක්‍රමයෙන් බැටළුවන් ප්‍රවාහනය කරමින් තිබූ ලොරි රථයේ ලියාපදිංචි අංකය ලබා ගැනීමට උත්සාහ කරන්න. මේ සියලු අභිරහස් විසඳීමේ යතුර දැනට තිබෙන්නේ ලොරි රථයේ ලියාපදිංචි අංකය තුළ යයි මා සිතනවා.”

ජැක්සන් ඔළුව විකාර වී බලාගෙන සිටියේ ය. “මේසන් මහත්මයා,” ඔහු කියන්නට විය. “මට නම් කියන්නට තිබෙන්නේ ඔබගේ තර්කන ක්‍රමයේ කිසිවක් මට නොතේරෙන බවයි.”

“ඒකේ කිසිත් නෑ.” මේසන් දත් පෙන්නා සිනාසෙමින් කීවේ ය. “හරියටම කිව්වොත් එයට මටත් කිසිම තර්කන ක්‍රමයක් නැහැ. අනුමුද්‍රවල තිබෙන දෙයින් ප්‍රයෝජනයක් ගැනීමට උත්සාහ දැරීමක් පමණයි. ඇඩ්ලයිඩ් කිංමන්ට කතා කරන්න. නඩුව අවසන් කරන්න එපා යයි උපදෙස් දෙන්න. කිසිම දෙයකට අත්සන් නොකරන ලෙසත්, සෑම දෙයක් ම කිරීමට පෙර අපෙන් උපදෙස් ගන්නා ලෙසත් දන්වන්න. ඔය දැන් ඉන්න වාට්ටුවෙන් ඉවත් කර ගෙවන වාට්ටුවකට ඇතුලත් කිරීමට අප කටයුතු කරන බවත් පවසන්න. සැන්ග්‍රැන්සිස්කෝවේ විශේෂඥ වෛද්‍යවරයා හෙට උදේ ඇය බැලීමට එන බවත් දන්වන්න.”

ජැක්සන්ගේ ඇස් උඩ ගියේ ය. “එතකොට කවුද බිල ගෙවන්නේ?” ඔහු ඇසී ය.

“අපි.” මේසන් කීවේ ය.